

Но тя не приближава. Само едно малко момченце, което продава гевреци, може да я привлича. Но то не е дошло още. Отиде да си напълни кошницата съ гевреци.

— Дайте и на мене малко трохички! — каза царчето. — И азъ искамъ да опитамъ, дали ще привлѣка Червената рибка къмъ брѣга.

Хвърли царчето трохички и рече:

— Рибке, царския синъ ти хвърля трохички. Ела къмъ брѣга!

Но рибкага си плуваше подъ видоскока. Жабата си врѣкаше безгрижно до нея. Въ това време дойде момчето съ кошницата. Царчето викна ядосано:

— Хей, момче, докарай Червената рибка до брѣга!

Момчето хвърли нѣколко трохички. Рибката и жабата тозчасъ приближиха. Децата завикаха радостно. Но царскиятъ синъ стисна ржката на баща си и рече:

— Татко, накарай тоя малъкъ продавачъ да научи и мене, какъ да привличамъ Червената рибка!

Царьтъ потупа момчето по рамото и каза:

— Можешъ ли научи царския синъ, какъ да привлича тая Червена рибка, която

носи радостъ на моитѣ малки поданици? Ако го научишъ, ще те наградя богато.

— Мога, царю честити, но трѣбва да ме слуша каквото му кажа.

— Каквото кажешъ, ще бжде изпълнено.

— Купи му утре една кошница и го прати при мене.

На другия день царьтъ изпрати царчето съ кошница при малкия продавачъ. Тоя му даде скжсани дрехи, отдѣли му отъ своитѣ гевреци и трѣгнаха да продаватъ изъ града.

Като се върнаха вечерьта, малкиятъ продавачъ рече на царчето:

— Иди купи съ спечеленитѣ пари хлѣбъ и гостба, та ги занеси на моитѣ съседи, които нѣматъ какво да ядатъ. После се върни да вечеряме заедно.

Царскиятъ синъ занесе хлѣба и гостбата. Видѣ, колко много се зарадваха беднитѣ хора. Навечеря се заедно съ момчето, майка му и сестричето му. Върна се въ двореца. Попита го баща му:

— Какъ прекара, синко!

— Чудесно, татко. Никога не съмъ работилъ съ такава радостъ! Никога не съмъ ялъ толкова сладко!

На другия день царскиятъ синъ отиде самъ да продава ге-